

Frederik Roland Sandbys tale ved "Danmark for målene"

Taler

Frederik Roland Sandby
Formand for
Klimabevægelsen i Danmark

Dato

8. oktober 2019

Sted

Christiansborg

Omstændigheder

Høring i Finansudvalget om lancering af 2020-udgaven af Danmark for målene.

Goddag alle sammen, mit navn er Frederik Sandby, jeg er studerende ved kandidatuddannelsen i Klimaforandringer ved Københavns Universitet og er medstifter af Den Grønne Studenterbevægelse. I har måske hørt om os, ja, det er blandt andre os, som stædigt og utålmodigt går sammen i regn og slud til klimastrejkerne og mange af os, som arrangerer Folkets Klimamarch for at kræve øjeblikkelig klimahandling og en verden uden total klimakollaps.

I dag er jeg her jo for at tale om de 17. verdensmål, og det er vel meget passende, for som Katherine Richardson siger, så er den mest effektive måde at løse klimakrisen på samtidig at opfylde de 17. verdensmål.

De 17 verdensmål er en vision om en bæredygtig verden, men på mange måder er de 17 verdensmål for mange unge blevet synonym med politikere, som siger én ting, og gør en anden. Så når vi i dag er samlet for at tale om, hvordan vi kan engagere de mange frem for de få, så har vi først en grundlæggende opgave foran os.

Vi har til opgave at sørge for, at vi få selv tror på de 17 verdensmål. For gør vi egentlig det?

De 17 verdensmål handler om en verden i mere harmoni end i dag, men på en række af verdensmålene, nemlig de, som omhandler vores natur og klima, fejler vi igen og igen.

Så er det da klart, at vi unge bliver desillusioneret, fordi samtidig med at vi kan

se, at det går den forkerte vej, ser vi samtidig at danske og udenlandske forskere siger, at Danmark er et af de lande i verden, som bidrager aller mest til menneskeskabte klimaforandringer pga. vores massive klimaaftryk.

Derfor bliver de 17 verdensmål udvandet, og derfor går tusindvis af unge i Danmark og millioner af unge verden over fredag efter fredag sammen i klimastrejkerne.

Hvis vi ønsker, at verdensmålene skal forankres i befolkningen, så skal der først og fremmest ærlighed og ansvarlighed tilbage i Folketinget, ærlighed i at fortælle situationens alvor og ansvarlighed i at behandle det, for hvad det er, nemlig en eksistentiel krise.

Men bliver dette gjort? Mener I, at regeringens finansudspil afspejler en verden, der bevæger sig imod et økologisk kollaps og samfundskollaps? Kan man gå ind for de 17 verdensmål og fortsat give tilladelser til at udvinde mere og mere olie i Nordsøen? Det 13. verdensmål lyder: Vi skal handle hurtigt for at bekæmpe klimaforandringer og deres konsekvenser.

Men alligevel får regeringen det til at lyde som om, at en 70% reduktion i danske nationale drivhusgasser i 2030 målt i forhold til 1990 er en næsten uoverkommelig opgave, selvom det kun er et skridt på vejen til at opnå klimaretfærdighed og opfylde de 17 verdensmål.

For hvis vi omsætter reduktionsmålet til den procentmæssige reduktion i det totale danske klimaaftryk, altså medregnet forbrugsopgjorte udledninger, så er det kun en 25% reduktion i 2030 målt i forhold til i dag. Synes I, det er ambitiøst?

Så sent som i tirsdags stod statsministeren og forsikrede os om, at regeringen vil handle for at opfylde det 13. verdensmål og bekæmpe klimakrisen. Men der er på nuværende tidspunkt absolut ingenting, som peger på, at vi tidsnok ser fundamentale samfundsforandringer. Til det er der brug for en helt ny form for politisk mod og vilje.

Vi unge ønsker, at den viden, som udvikles på universiteterne også anvendes i samfundet. Vi ønsker et samfund, som er mere baseret på fakta, mod og visioner.

Selvom der allerede eksisterer bunkevis af forskning, som politiske ledere og beslutningstagere burde tage udgangspunkt i, så ønsker vi unge at se mere **forskning**, der søger at realisere globale mål for social og miljømæssig bæredygtighed. Og udover at bidrage til den internationale forskning skal disse resultater hurtigt omsættes til formidling, samarbejde og handling i dansk politik og bred offentlighed.

For der er behov for, at universiteterne målrettet arbejder med de 17 verdensmål som rettesnor, og at universiteterne får en stærkere rolle som den primære institution til at istandgøre fremtidens generationer til det 21. århundredes udfordringer.

Vi har brug for at få alle fagligheder i spil, da det i høj grad er gennem **tværfaglige løsninger**, at vi skal håndtere de 17 verdensmål. Vi skal have igangsat processer for, hvordan de enkelte fagområder kan arbejde med og bidrage til at forhindre klimaforandringerne og løse den økologiske krise. Centralt er det, at der også skal undervises i **økonomiske teorier**, hvor klodens planetære grænser indtænkes i det økonomiske system.

For et af vores største problemer er, at det økonomiske system, som vores fantastiske velfærdsstat, som visionære danskere har skabt i det 20. århundrede, er baseret på et stort forbrug af fossile brændsler og en generel overudnyttelse af jordens naturressourcer.

I det 21. århundrede er det modige politikeres opgave at redefinere velfærdsstaten på en måde, hvor velfærd og et lavt klimaaftryk går hånd i hånd. Det lykkes kun, hvis vi tager ansvar for alle de danske udledninger - også dem, vi har outsourcet til udlandet.

Hvis vi vil engagere de mange frem for de få i 17. verdensmål, så skal vi sørge for at vise, at de 17. verdensmål bliver taget seriøst. For verdensmålene er et smukt rammeværk for en bæredygtig verden for alle mennesker på planeten og en nødvendighed for fremtidens velfærd, stabilitet og lykke.

Engagement - Samarbejde - Forandring

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/frederik-roland-sandbys-tale-ved-danmark-for-maalene-2019>